

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 14. juni 2007 truffet vedtak i

Sak nr : 36/07 (Arkivnr: 200700356-13)

Saken gjelder: Klage fra advokat A på sorenskriver B ved X tingrett

Utvalgsmedlemmer: Eva Nygaard Ottesen (leder)
Ola Dahl
Halvor Kjølstad
Trine Buttingsrud Mathiesen
Wenche Frogn Sellæg

Jon Høyland har fratrudd som inhabil i saken og Ola Dahl deltok i hans sted.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentlighetsloven § 2

Vedtak:

1. Klagen avvises i den utstrekning den er for sent fremsatt.
2. For øvrig foreligger det ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor sorenskriver B

Innledning:

Ved brev av 15. mars 2007 har A inngitt klage på sorenskriver B ved X tingrett. Klagen gjelder i hovedsak embetsleders ansvar for saksavviklingen. Klagen er forelagt sorenskriver B, som ved brev av 18. april 2007 har avgitt uttalelse. Klagen er supplert ved brev av 11. mai 2007.

Saksfremstilling:

Klagen har bakgrunn i X tingretts sak nr ....., der A var saksøker i sak om personskadeerstatning. Hovedforhandling ble avholdt i tiden 3.- 7. april 2006, og dom ble avsagt 15. mai 2006. Dommer i saken var C.

Med bakgrunn i ovennevnte sak innga A den 30. november 2006 klage på tingrettsdommer C ved X tingrett, jf. Tilsynsutvalgets sak nr 128/06. Klagen gjaldt sen saksbehandling og dommeratferd. Sorenskriver B ved X tingrett ble orientert om klagen, og avga uttalelse ved brev av 22. januar 2007. Ved Tilsynsutvalgets vedtak av 15. februar 2007 ble klagen avvist på grunn av at den var for sent fremsatt i henhold til klagefristen på tre måneder.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

Grunnlaget for klagen er manglende oppfølging av sak nr ..... ved X tingrett.

Sorenskriver B skriver i sin uttalelse av 22. januar 2007 i sak nr 128/06 at X tingrett ”legger stor vekt på å få til rask berømmelse ved å være fleksible i forhold til hvilken dommer hovedforhandlingen i de enkelte sakene berammes på”. Han opplyser at gjennomsnittlig saksbehandlingstid for sivile saker i 2006 var på 244 dager. Beramningstiden i sak ..... ble på 800 dager, og B burde derfor tatt tak i saken. Som tingrettens leder burde han påskyndet saken, og om nødvendig sørget for at saken ble berammet med en annen dommer.

Den manglende oppfølgingen er bekreftet av sorenskriver B i hans uttalelse til klagen av 18. april 2007. Han innrømmer at han til tross for den lange berømmelsestiden på over 800 dager, ikke på noe tidspunkt har hatt noen direkte befatning med domstolens eller dommerens behandling av saken.

Det bemerkes som underlig at B i forbindelse med klagen på tingrettsdommer C, til tross for at han ikke var tilstede under hovedforhandlingen, anfører at han vanskelig kan se at klageren hadde grunnlag for sine sterkt negative personkarakteristikker av henne. Dette viser hvilken manglende seriøsitet X tingrett velger å se på hans klage med.

Innklagede – sorenskriver B - har i hovedsak vist til følgende:

Under henvisning til at As klage mot C ble avvist av Tilsynsutvalget, jf vedtak i sak 128/06, forutsettes det at utvalget av eget tiltak vurderer om denne klagen også skal avvises.

Når det gjelder klagens realitet vises det innledningsvis til dommer Cs samt hans egen uttalelse i tilknytning til sak 128/06.

Han har ikke hatt noen direkte befatning med domstolens behandling av denne konkrete saken. Generelt understrekes at tingretten i de senere årene har arbeidet målrettet for å korte ned saksbehandlingstiden, noe som har gitt positive resultater. Dette forhindrer likevel ikke at enkelte saker kan få en lengre saksbehandlingstid enn det som representerer den generelle målsettingen. En av årsakene til dette kan være at noen sakstyper representerer en generell utfordring når det gjelder saksfremdrift. Behovet for sakkyndige vurderinger bidrar ofte til lang saksbehandlingstid i for eksempel personskadesakene. Denne typen problemstillinger synes også i denne saken å ha bidratt til forsinkelser. I tillegg synes det å ha oppstått utfordringer i forbindelse med omberamning av hovedforhandlingen.

Som domstolleder legger han vekt på å etablere gode generelle arbeidsrutiner og oppfølgingsrutiner. Informasjon om saksbeholdninger og behandlingstider hentet ut fra saksbehandlingssystemet Lovisa brukes aktivt i saksoppfølgingen.

Han kan vanskelig se at han kan bebreides for manglende oppfølging av X tingretts behandling av klagerens tvistemål.

Bakgrunnen for at han i sin uttalelse til sak 128/06 ga uttrykk for at han ”vanskelig kan se at klageren har grunnlag for de sterkt negative personkarakteristikkene som fremkommer på side 5 i klagen”, var at han fant klagerens uttalelser som uvanlig skarpe i sin form og sterkt personfokuserende. Klageren skrev i sin opprinnelige klage om ”dommerens slette og mangelfulle arbeid” og at hun hadde opptrådt ”grovt uansvarlig” og ikke skjøttet sitt embete på en måte som man har rett til å forvente og har krav på i et rettssamfunn. Han beklager hvis hans bemerkning har blitt oppfattet som krenkende av klageren. Han fant det imidlertid ikke som sannsynliggjort at tingrettsdommer C hadde opptrådt på en måte som ga grunnlag for slike bebreidelser. Som hennes leder fant han grunn til å påpeke dette.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Det følger av domstoloven § 237 fjerde ledd at ”Dommeren må klages inn for Tilsynsutvalget innen tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet”. Imidlertid

gir samme bestemmelse anledning for utvalget til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter klage eller av eget tiltak, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted. Loven er formulert slik at dette er en adgang utvalget har, etter vurdering på fritt grunnlag. Klager kan ikke påberope seg noen rett til behandling av klagen etter denne bestemmelsen. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp. nr 44 (2000-2001)) uttaler departementet (s. 179) om dette spørsmål at utvalget bl.a. kan "vektlegge om klager hadde rimelig grunn til å oversitte fristen". Videre legger departementet til grunn som en forutsetning for å ta en forsinket klage til realitetsbehandling, "at klagen er fremsatt så snart det forhold som umuliggjorde eller sterkt vanskeliggjorde klagen er opphørt".

Klagen gjelder først og fremst embetslederens oppfølging av sak ..... ved X tingrett. Klageren har vist til lang berammelsestid og manglende oppfølging fra embetslederen i perioden frem til avholdelse av hovedforhandling. Det påklagede forhold ble avsluttet ved avholdelsen av hovedforhandling 3. – 7. april 2006. Klagefristen startet å løpe fra det tidspunkt forholdet ble avsluttet, eller eventuelt fra det tidspunkt klageren ble kjent med det påklagede forhold.

Det er på det rene at klageren på tidspunktet for avholdelse av hovedforhandlingen var kjent med saksbehandlingstiden som danner grunnlag for klagen. Videre legges det til grunn at klageren var eller burde vært kjent med embetslederens overordnede ansvar for domstolens saksavvikling. Spørsmålet er om det i forbindelse med klagesaksbehandlingen i sak nr 128/06 fremkom nye opplysninger som har gitt selvstendig grunnlag for herværende klage.

Det er i klagen ikke vist til nye opplysninger om sorenskriver Bs oppfølging av den konkrete personskadesaken. Det er imidlertid vist til sorenskriverens opplysninger om generelle forhold ved X tingretts saksavvikling. De generelle forholdene er ikke en del av klagegrunnlaget, men er fremhevet av klageren for å underbygge anførselen om at saksbehandlingstiden i den konkrete saken har vært for lang, og at embetslederen av den grunn burde fulgt opp saken. Utvalget kan etter dette ikke se at klagen gjelder forhold som først kan ha blitt kjent for A i forbindelse med behandlingen av klagesak nr 128/06.

Tilsynsutvalget legger etter dette til grunn at A var kjent det påklagede forhold på det tidspunkt forholdet fant sted i april 2006. Klagen ble først inngitt i mars 2007, det vil si ca. elleve måneder etter at klagefristen startet å løpe. Klagefristen på tre måneder er dermed oversittet.

Den klare hovedregelen er at en klage som fremsettes etter klagefristens utløp skal avvises. Det må en særskilt begrunnelse til for at Tilsynsutvalget i slike tilfeller tar klagen til behandling av eget tiltak. Utvalget kan ikke se at det i denne saken fremkommer opplysninger som gir grunnlag for å ta saken til behandling så lang tid etter klagefristens utløp. Klagen blir derfor på dette punkt å avvise.

Idet klageren innledningsvis uttaler at "Grunnlaget for klagen er manglende oppfølging av min sak nr ..... ved X tingrett", peker dette i retning av at de avslutningsvise bemerkningene knyttet til sorenskriver Bs uttalelser i brev av 22. januar 2007 ikke er omfattet av klagen. Det fremstår imidlertid som noe uklart om dette forholdet er omfattet av klagen eller ikke, og utvalget finner derfor grunn til å ta forholdet til behandling. Det bemerkes at klagefristen med hensyn til dette forholdet er overholdt.

Klageren anfører at det fremstår som underlig at B, i sin uttalelse til klagen mot tingrettsdommer C, uttalte at han vanskelig kan se grunnlaget for klagerens sterkt negative personkarakteristikker av henne. Klageren viser til at sorenskriveren ikke var til stede under hovedforhandlingen.

For utvalget fremstår det som klart at B med den aktuelle bemerkningen ga uttrykk for sitt eget syn på saken. Det går også klart frem at han baserte seg på opplysninger som fremkom i klagen og i tingrettsdommer Cs uttalelse. Han har ikke gitt inntrykk av å ha vært til stede i retten. Med dette som utgangspunkt, kan ikke Tilsynsutvalget se at han har gått for langt i sin uttalelse til utvalget. Det er naturlig at en embetsleder avgir uttalelse til utvalget i klagesaker mot dommere ved embetet, og lederen må i den sammenheng ha anledning til å tilkjenne egne synspunkter. Sorenskriver Bs uttalelser i sak nr 128/06 kan på ingen måte anses som krenkende overfor klageren.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor sorenskriver B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

1. Klagen avvises i den utstrekning den er for sent fremsatt.
2. For øvrig foreligger det ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor sorenskriver B.